

SZTUS 16.,
NAPJA
11 -
órákor

IDŐJÁRÁS:
napos, száraz,
ó. A hajnali
sá válik a le-
dfoltok is ki-
enge marad a
szél. A leg-
ppali hőmér-
ok között ala-

NAPTÁR
halt meg Ro-
nsen (1811-1899)
és kémikus, a
gyik legjelentő-
dosa, a Magyar
akadémia külső

ismert szakem-
kört felalatta a
széget; ez a la-
melegítésre,
világítógáz-
telés elegete
kevert levegő
ének, melynek
ötletes, eifor-
el szabályozha-
óla neveztek el,
amely egy fo-
elem, hig kén-
ratív cink- és
savba merül
ddal. Ugyan-
mánya a Bun-
súlyos talppal
leges helyzetű
s szortók se-
mai műveletek
űvegkészülékek
helyzetben fel-

NESZ NAGY-
ley Temple
den idők
hollywoodi
ett az Egye-
új prágai
megbízás a
nata (sikerei
vekből való)
talnoki pályá-
zeteje lesz.

APJA. A Fi-
Mihály cso-
gusztus 21-ét,
vasz" leroha-
fordulóját a
vá nyilvánít-
t hétfőn este
demonstrációt
eceni Bem té-
zítő parancs-
nben. A de-
melynek be-
ndőség tudom-
minden részt
zóó egy-egy
righen magá-

KA-BEMUTA-
tók kiállítása
augusztus 20-
e (Debrecen,
10 óratól 18
vezők közlik.
ményezésként
kellékeket is
a helyszínen.

BIHARI
ó
Szocialista
párt
k Megyei
k lapja.
esztő:
József.
helyettesek:
Imre
uzsa.
őség:
en.
10. 4024.
12-144.
17-152.
let: 16-695.
Megyei
Vallalat-
ter 10.
m:
en.
72. 4001.
12-144.
ciadó:
Imréné,
yomda.
en.
ezető:
stván
zató.
ztus 16.
záma: 0696.

gyar Post-
irapkezesito
loknál
loknél.
i díj
105 Ft.
315 Ft.
630 Ft.
1260 Ft.
25 237
1957

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

HAJDÚ-BIHARI

XLVI. ÉVF. 193. SZÁM

ÁRA: 4,30 Ft

1989. VIII. 17. CSÜTÖRTÖK

NAPLÓ

POLITIKAI NAPILAP

Közlemény

az MSZMP Hajdú-Bihar Megyei Bizottságának augusztus 16-i üléséről

Az MSZMP folyamatos főkevei, a kongresszusra való felkészülés tartalma, a párttagságtól érkező vélemények, valamint a reformköröknek a pártbizottság tagjaihoz írott és nyilvánosságra hozott javaslatai arra ösztönözték a megyei pártbizottságot, hogy ismételten megvitassa a szervezeti átalakulás és a politikai munka időszerűvé vált feladatait. A testületben az 1988. szeptemberi megyei pártértekezlet óta jelen volt az a szándék, hogy új módon alakítsa, szervezze a megye pártéletét. E törekvések azonban többségében torzok maradtak, mert a megváltozott feladatok kezelése inkább a régi munkastílussal történt, s így nem tudtak megőszítő erevé válni. Hozzájárultak ehhez a politikai intézményrendszer funkciózavarai, a párt átalakulását kísérő elbizonytalanodás és a hagyományos struktúra működési problémái is.

A pártbizottság több órán át tartó érdemi vitában kinyilvánította azt a szándékát, hogy a párttagság iránti felelősségtől áthatva az eddigieknél jobban kívánja segíteni a politikai és társadalmi struktúra átalakulását, ezért erősíti kapcsolatát az alapszervezetekkel és a párttagsággal, vállalja az eszmecsere és nyílt, őszinte vitát a pártban belüli platformokkal és az MSZMP-n kívüli szervezetekkel. Ennek elősegítése érdekében a pártbizottság az alábbi döntéseket hozta:

1. A pártbizottság mérlegelte a végrehajtó bizottságnak azt az előterjesztését, hogy a kongresszusig folytatja-e politikai irányító tevékenységét, vagy a testületi munkát és az ezzel járó felelősséget átruházza más, szinten legitímnek tekinthető testületre. A pártbizottság úgy döntött, hogy mint testület nem mond le, mert törvényesnek tekinti saját létét és mert vállalja a munkát és a megújulás szolgálatát a kongresszusig. Ezt követően pedig az ott hozott határozatnak megfelelően a pártstruktúra átalakulását egy demokratikusan összehívott megyei pártértekezlet feladatkörének tekinti. E döntését motiválta az is, hogy az általa vá-

lasztott testület stabilitása a párttagság számára fontos cselekvésre ösztönző elem.

2. Ugyanakkor a pártbizottság elfogadta a megyei végrehajtó bizottság lemondását, felismerve, hogy e testület a jelenlegi politikai struktúrában funkciózavarokkal küzdött.

3. A pártbizottság úgy döntött, hogy az operatív politikai munka intézésére megyei intézőbizottságot hoz létre. Döntött arról is, hogy az intézőbizottságban nemcsak a pártbizottsági tagok vehetnek majd részt. Ezért az új testület végleges kialakításához időre van szükség. A pártbizottság kiküldött dr. Luhsz Béla elnökletével egy jelölőbizottságot, amelynek tagjai Kovács Istvánné, dr. Kozma András, Lantos Imre és dr. Menyhart Lajos. A pártbizottság a hettagú intézőbizottságba két helyet biztosít a pártban belüli platformok megyei képviselőinek.

A pártbizottság augusztus 23-i rendkívüli ülésén választja meg az intézőbizottságot, s a jelölőbizottság addig szívesen fogadja a párttagság, a pártszervezetek javaslatait.

4. A pártbizottság úgy döntött, hogy üléseire a jövőben tanácskozási joggal, állandó jelleggel meghívja a reformkörök képviselőit.

5. A testület dr. Postás Sándort, a megyei pártbizottság első titkárát saját kérésére, egészségügyi állapotára való tekintettel, eddigi munkája elismerése mellett felmentette első titkári funkciójából, pártbizottsági tagságából és minden e tevékenységgel kapcsolatos megbízatásából.

6. A pártbizottság úgy döntött, hogy az intézőbizottság megalakulását a megyei pártapparátus irányítását ügyvezető titkárként dr. Bárdi Ida és Tóth Imre lássa el.

A testület bízik abban, hogy a mostani ülésen megkezdett munkáját a párttagság egyetértéssel és támogatással fogadja és saját aktív tevékenységével segíti a kongresszusi felkészülést.

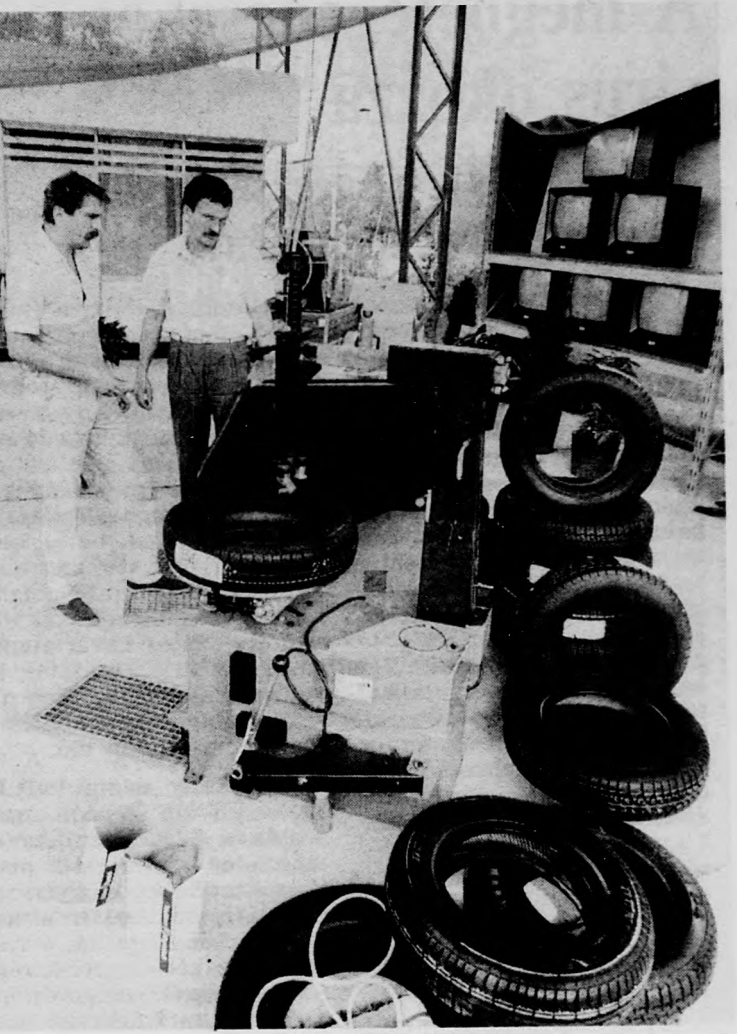
Az MSZMP Politikai Intéző Bizottságának állásfoglalása

Az MSZMP Politikai Intéző Bizottságának véleménye szerint a csehszlovák társadalomban 1968-ban végbement folyamatok értékelése Csehszlovákia népeinek, Csehszlovákia Kommunista Pártjának joga és feladata. Az MSZMP ebbe nem kíván beleavatkozni.

Az MSZMP mai vezetése nem azonosul az 1968-as csehszlovákiai katonai beavatkozással. Történelmi tényként állapítja meg ugyanakkor, hogy az akkori vezetés a nemzetközi kapcsolatok alapvető normáit és a szocializmus érdekeit tiszteletben tartva eredetileg a politikai rendezés híve volt.

A Politikai Intéző Bizottság kifejezi azt a határozott álláspontját, hogy minden szocialista ország szuverén módon válassza meg fejlődésének útját. Az egymás belügyeibe való katonai és minden más eszközzel történő beavatkozás módszerét elutasítja. Az MSZMP elvi álláspontja, hogy az országok és a pártok nézeteltéréseit csak nyílt, tisztázó vitákkal lehet megoldani.

A Politikai Intéző Bizottság hangsúlyozza, hogy az MSZMP eltökélt szándéka a magyar-csehszlovák jószomszédi viszony és a kölcsönösen előnyös együttműködés fejlesztése, az MSZMP és a CSKP kapcsolatainak bővítése a kölcsönös bizalom, az egymás iránti biztositás és megértés jegyében. (MTI)

A debreceni Agroker már több megrendelést is kapott erre a gumicentrirozó gépcsaládra

Idén már nem veszteséges

Félideőben a debreceni nemzetközi vásár

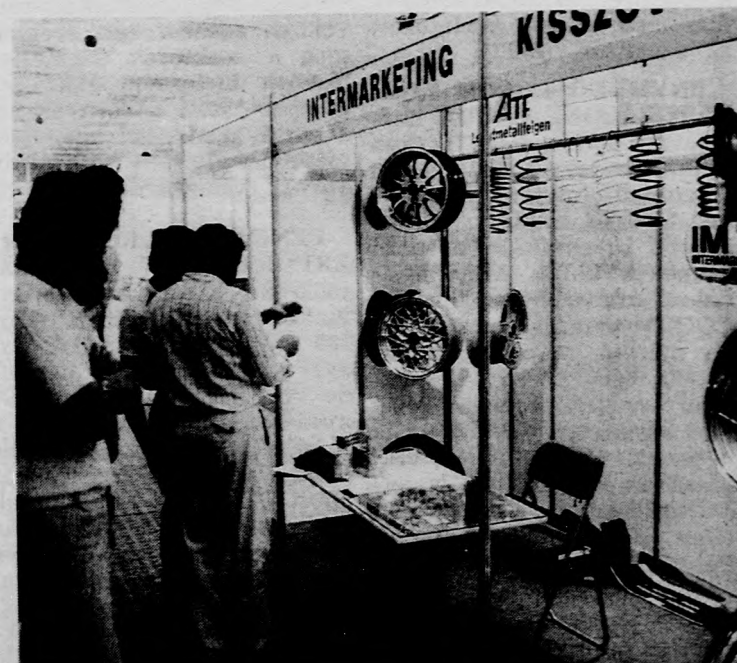
Félidejéhez érkezett a debreceni nemzetközi vásár. Körülnéztünk a helyszínen, megkértünk egy-két kiállítót, mondják el a tapasztalatait, véleményét a vásárról. Kíváncsiak voltunk, hogy megy a kapcsolatépítés, az üzletkötés.

Dr. Tóth Tamással, az Intermarketing nevű kissozvetkezet elnökével a cég standja előtt találkoztunk. Elmondta, hogy a kissozvetkezet az ATF nevű NSZK-beli cég megbízásából elsősorban nyugati autókhoz való alumíniumfel- nikkkel és rugókkal jelentkezik a vásáron. Folyamatban van vegyes vállalat szervezése a két cég között.

Josef Bogнар úr az osztrák Steinhoff céget képviseli Debrecenben. Gyakorlatilag az ipar minden területén érdekeltek, Hajdú-Bihar megyében legnagyobb partnereik a HIM, a Deko és a Nádudvari Vörös Csillag Tsz. A vásáron korszerű hidraulikus gyorscsatlakozókat mutatnak be. Bogнар úr kifejezte meglepetését afelett, hogy ez a vásár immár második éve szolgálja a régió és az ország vállala- tainak az érdekeit, mindössze a szervezés apró hibáira, a viszonylagos érdeklenségre hívta fel a figyelmet. Több külföldi kereskedelmi szakember is elgondolkodott azon, hogy oly kevés debreceni cég képviselteti magát a vásáron.

Ezek közül az egyik, a debreceni Agroker, viszont jelentős eredményeket mutathat fel. A jugoszláv Centrocoop külkereskedelmi vállalattal kötött bartellüzletek keretében kerti kisgépeket és egyéb mezőgazdasági termékeket hozna majd be. A jugoszláv kereskedelmi attasé is meglátogatta a cég standját és biztosította az Agroker vezetőit arról, hogy minden segítséget megad a kapcsolatok ápolásához. Megrendeléseket kapnak a Hoiman centrirozógépekre is — tudtuk meg Szabó Attilától, az Agroker igazgatójától. Bejelentették, hogy a debreceni Agroker és a nyugatnémet Tissot cég közös kft-je miniszörgyár, palackozó és söröző felállítását tervezi Debrecenben.

Karl Tamás, a vásárt rendező Euronatur Expo Kft. igazgatója derűlátó, ami a vásár további sorsát illeti. Az érdeklenséget a nehéz gazdasági helyzet mellett többek között annak is tulajdonítja, hogy a korábbi években rendezett két debreceni vásár csúfosan megbukott. Igaz, hogy a tavalyi is veszteséges volt, de a már akkor mutatkozó biztató jelek azt eredményezték, hogy az idei vásár a tavalyi veszteségeket is behozza. A tervek szerint jövőre, a harmadik debreceni nemzetközi vásár megrendezése után vásárszervező részvénrtársaság alakul, amely iránt máris érdeklődést mutat többek között a Mahir, a nagynevű Expo Italia és az Inform Stúdió Kft. is. Több kiállító jelezte, hogy az idei kiállítási területük többszöröse kívánják le- foglalni a jövő évi vásárra.

Az Intermarketing kissozvetkezet alumíniumfelnijei a nyugati márkájú gépkocsik tulajdonosait érdekelhetik. (Fotó: Nagy Gábor)

MAI KÉRDÉSÜNK:

Milyen gondot okoznak a postának a nem szabványos telefonkészülékek?

Az utóbbi időben jelentősen megemelkedtek a számlapanaszok — választott *Mogyoróssy János*, a megyei távköz- lési üzem vezetője — csak ez évben eddig 530-an jelezték, hogy sokallják a kiszámolt díjat. Vizsgálataink azt mutat- ják, hogy a túlszámolást nagy részben az előfizetők tulaj- donában lévő, a szabványnak nem megfelelő távbeszélő- készülékek felszerelése, illetve használata okozza.

— Tudják-e az előfizetők, hogy melyik készülék szabvá- nyos, s melyik nem? Hiszen ma a kereskedelemben egyre több fajta kapható, ezek jó része a turistaforgalommal kerül hazánkba.

— Az év elején minden ügyfelünknek küldtünk egy tá- jékoztatót, melyben szerepel, hogy a hazai és külföldi te- lefonok közül melyek szabványosak. Azt hiszem, tanácsun- lat nem sokan fogadták meg, a szabványon kívüli készü- lékeket nem szerelték le.

— Hogyan okoznak az ilyen olcsóbb telefonok túlszám- olást?

— Gyakori hiba, hogy a mikrokapcsoló a kagyló letéte- le után sem választja el a vonalat a készüléktől, s a számlá- ló tovább működik. Ezek a készülékek igaz, olcsón be- szereshetők, de gyakran meghibásodnak, ez pluszfeladatot jelent hibaelhárítóinknak, és sok bosszúságot az előfize- tőknek.

— Milyen következményekkel jár, ha valaki ilyen tele- font szerel fel az otthonában?

— Ha hibajelentés során kiderül, hogy a szabványoknak a készülék nem felel meg, megkérjük, szerelje le, mert kö- vetkező alkalommal kizárható az előfizetők sorából.

— Ha ez így van, talán gondolni kellene arra, hogy a kereskedelemben csak minőségi készülékek legyenek for- galomban, s ezeket például egy speciális boltban lehessen kapni.

— Mi is gondoltunk már erre, javaslatot tettünk ezzel kapcsolatban az igazgatóságnak. Az az igazság, hogy szük- ség lenne rá, de dolgozóink annyira leterheltek, hogy ők ezt a pluszfeladatot nem tudják vállalni.

— gábiel —

Hortobágyi hídi vásár — huszonnegyedik alkalommal

Népművészeti és kézműipari vásár

Augusztus 19-én és 20- án Hortobágy ismét ide- genforgalmi látványosság házigazdája lesz. A köz- ségi tanács és a Hortobá- gyi Idenforgalmi Bizott- ság közös szervezésében immár 24. alkalommal rendezik meg az országos népművészeti és kézmű- ipari vásárt, valamint az ehhez kapcsolódó országos pásztortalálkozót.

Duró László hortobágyi tanácselnök, a szervezőbi- zottság vezetője arról tá- jékoztatta lapunkat, hogy az idén minden eddiginél kulturáltabb körülmények között fogadják az áru- sokat és a vendégeket. Ti- zenkilencedikén délelőtt kilenc órákor a Pásztor- múzeum előtt a Balmazúj- városi fúvózenekar tere- nével köszönti a hídi vásár résztvevőit. Tíz órákor az országos pásztortalálkozon megjelenő várhatóan 60— 80 pástortorcsalád a csárda előtt gyülekezik, majd megkoszorúzza Somogyi

Árpád Munkácsy-díjas szobrászművész Pásztorfű című alkotását. A koszorút az ország legöregebb pász- tora helyezi el. Fél tizen- egykor a vízi színpadon ke- rül sor az ünnepélyes megnyitóra, a pástortok bemutatóra, valamint a Balmazújvárosi népi együttes műsorára.

Az egész nap zajló vá- sár mellett tizennégy óra- kor a mátyai lovaspályán ugró- és fogatbemutató zajlik. A lovasemény részletes műsorát lapunk sportrovata közli. Az esti órákban a csárda kertjé- ben az egész napos ökr- sütés eredményét, a várha- tóan izletes sült marha- húst kínálják a vendégek- nek.

Vasárnap reggel folyta- tódik a vásár. Fél tízkor a Pásztermúzeum előtti té- ren az NDK-beli Sebntz fúvózenekar szórakoztatja az érdeklődőket. Tizennégy órákor Mátyán ismét lo- vasbemutatót rendeznek.

HÜSOSFAZÉK

Termelők „éhkoppon”

Hűsüny van! Nincs hűsüny! Hetek óta zajlik az érvek és ellenérvek ütközése, a nyilatkozatháború a húspari vállalatok, a mezőgazdasági és élelmiszeripari vállalatok, illetve a szakszervezetek és a fogyasztók képviselői között. Mindenki a maga érdekeit vagy valós igazát védelmezi. A termelők, feldolgozók, kereskedők a nyereségérdekeltségüket, a fogyasztók — a hűsüny árúgyveljüket — a hűsüny árúgyveljüket védik.

A vita néha szóváltással, néha az indulatok magasra emelkedésével, a „hűsüny” körül a szakminiszteriumok két-három hete óta igyekezettel próbálják a rendet teremteni: a Kereskedelmi Minisztérium augusztus 11-én felszabaddöntötte a tartalekelt hűsüszle-keket, hogy azok közvetlenül a belföldi piacra kerülhessenek. Minderre azután került sor, hogy 10-én összehívták a Mezőgazdasági Minisztériumban az állami húspari vállalatok igazgatóit, és közzétették őket — az export terhére — „a hiánytalan és megengedő hazai ellátás”.

Hütter Csaba mezőgazdasági miniszter szerint: „Nem az export kecskégtető árai, hanem a belföldi értékesítés elváltó rafizetése te-remtette az utóbbi időben olyan helyzetet, amelyben a húspar az exportot helyezi előtérbe és nem a hazai igények kielégítését.” Ez igaz, viszont lehetne vitatni, hogy a miniszter állításával ellentétben mennyire csábítóak a külföldi vevők ajánlatai, illetve mennyire nem.

A hűsüny átmeneti zavarának más okai is vannak (váltak): az idegenforgalom agrarizáció emelkedése főleg Dunántúlon (Somogy megyében például 20-40 százalékkal magasabb a hűsünyvásztás, mint ezelőtt bármikor az év hasonló időszakában), Budapestén az utóbbi években 40 százalékkal több hűsüny vásároltak, mint általában (igaz, hogy ez már inkább a hetek óta terebélyesülő „hűsünyvásztásnak” köszönhető). A zavar egyik legfontosabb oka azonban a termelési kedv nagymérvű csökkenése az utóbbi időben.

Hasznavehetetlen haszon

Sorozatunkban termelők, feldolgozók, kereskedők szóval beszélünk meg: ki hogyan itéli meg a hazai hűsünyhelyzetét? Először hallgassuk meg a termelőket:

Hajdú-Bihar megye egyik legnagyobb hússertésüzemének vezetője Hajdúböszörményi körzete Hajdúböszörményi körzetei feldolgozóhely is működik a városban: a megyei vállalatok, a mezőgazdasági és húspari vállalatok, illetve a Hajdúböszörményi Állami Gazdaság.

A húspari vállalat feldolgozóhelyén hétfőn reggel a hűsüny tenyésztő bajlódik a hűsünytel.

— Pár évvel ezelőtt még a hűsüny árát két forinttal magasabban tartani, mint a távoli állománypótlék felé Kovács Ferenc. — Ma már kevesebbet vagyunk. A szikár öregember arról panaszkodik, hogy az utóbbi két-három évben már nem nagyon éri meg a hűsüny tartani. Drága a takarmány, a hízónak való takarmány. Régebben, úgy 85-90 ezer forintért lehetett a hűsüny, most csak száz-kétszáz forint.

— Hűsünyről beszélnek. Előre tudtuk, hogy baj van. A takarmány ára általában emelkedett, a minőség romlott, a disznó felvásárlási ára meg nem soha nem változott. Egyeseknek elment a kedvük a disznótar-tyasztól, a többség meg egyre

kevesebbet kezdett tartani. Harminc-negyven darab helyett a felét vagy a negyedet, lassan csak azért, hogy ha az öl már megvan, hát ne álljon üresen.

— Az árakat fagyasztanák már be! — fakad ki Kovács Ferenc testvére, Kovács Imre. — Az iparral van nekünk bajunk, amelyik a takarmányt csinálja. Miért viszi annak a rossz tápnak az árát az égig. Az emésztő fel a kevés hasznát is, ami a disznón van. A parasztember olyan, hogy termel, ha van értelme. Ha nincs, akkor nem csinálja.

— Aki most kezd leadásra disznót hizlalni, annak milyen tanácsot tudnának adni?

A két öreg rázza a fejét: — Semmi jót! Le nem beszélnek róla, de mondanánk, hogy jól gondolja meg. Pár évvel ezelőtt ajánlani se kellett, szinte mindenki tartott disznót, de ma már...

Azért van, aki most is belevág. Csiba Sándor huszonegy éves fejtel tavaly kezdett el disznókat nevelni. Mondandója az derül ki, hogy bizodalma van, de illúziói nincsenek:

— En csak akkor hizlalok, ha a saját állományom szaporulatát nevelhetem, mert

Fogy a tenyészállomány

Deák Gábor, a Húspari Vállalat felvásárlója arról számol be, hogy csupán Hajdúböszörmény területén a tavalyi első félévhez képest húsz százalékkal, mintegy ötezer darabban csökkent a háztájiban tartott sertések száma, 1984-ben 63 ezer háztájiban tartott felvásárolni a városban, tavaly 44 ezret, idén már csak 32 ezerre számíthatnak. A létszámfogyás országosan hasonló tendenciát mutat.

Nagy szerepe van a tartási kedv csökkenésében a költségek drasztikus növekedésének. A hízótár mászánkenti ára 879 forint és külön meg kell fizetni a csomagolóanyagot is. A süldőtár 1000 forintnál is drágább, s a mostani hibrid hízókat már nem lehet kukoricán felnevelni. Egy év alatt nagyrészt a többszöri tápáramelés hatására csaknem ezer forinttal drágult egy sertés tartásának a költsége. Ha nincs elég pénz valakinek a tartáshoz, mezőgazdasági hitelt vehet fel, de annak 24 százalékos

vásárolni nem érdemes. Nyáron ezer-ezeregyszáz forintért lehet venni szép malacokat, de télen meg tavasszal az ezerhét-ezernyolcszáz forintos malacot igazán nem éri meg hizlalni ezért a csekély nyereségért. En háromezeröttszáz forintból felnevelik százöttszáz kilóra egy hízót. Ha venném a malacot, ötezernél is többet kerülnék. Két-háromszáz forint nyereséghez képest ez túl nagy befektetés, és nem éri meg érte öt-hat hónapon át térdik trágyában gázolva napi öt órát gurcolni a nyolc óra munka mellett.

Most nagyon örültem annak, hogy augusztus hatodikától ötvenegyre csökkent a felvásárlási árak. Ez egy százszázalékos növekedés darabonként a nyereséget viszont az ideális legelőbb a hatvan forintos ár lenne. Akkor azt mondanám: ezer forintot nyertem egy disznó, s a munkabérem is megvan.

— Valamilyen kedvezményt, állami támogatást kap a tartáshoz?

— Nem. Ha a tsz-szel szerződök, akkor az ad darabonként nyolcszáz forint hitelt az állatok tartásához. Ha belebukok a vállalkozásba, tizenkét százalékos kamattal kell visszafizetnem a pénzt.

Az agrárollo kegyetlenül dolgozik

Ezuttal azonban már az önsorsrontás határáig juthatnak el egyes szövetkezetek, hiszen a kisebb adagú mütrágyázás kisebb hozamokhoz, ez pedig az eddi-

A felvásárlási ár lényegesen kisebb, mint amennyit a termelői érdek megkívánna. A mostani 3-4, helyenként 5 forintos emelés egyrészt nem elég — talán 10 forintos emelés lett volna optimális —, másrészt elkésett. Tavasszal, az új hízók beállításakor kellett volna árát emelni, s akkor talán elkerülhető lett volna a létszám további apadása, s így a mostani zavar.

Az export növekedésével az új felvásárló-forgalmazó cégek egy-két forinttal fálitálnak az állami felvásárlási árakra, s a termelők szabad forgalmú hízókat inkább hozzájuk vizszik. Senki meg nem róhatja őket érte. Viszont a minde eddignél kevesebb sertésből nem fog minden ediginél több jutni kivételre.

„Ötvennyolc?” — Nem! „Hatvankettő!” — Vigye!

A húspari vállalat bőszörményi felvásárlótelepének szomszédságában, a Hajdúböszörményi Állami Gazdaság átvevőhelyén sem volt 150-200 leadott disznónál több. Kurucz Ferenc sertéságazat-vezető épp a felvásárlótelepen találom:

— Hogyan tudják a felvásárlási árak két forinttal magasabban tartani, mint a húspari vállalat?

— Nézze, az exportár csak rövid ideig ilyen magas. Megtaláltuk azt a vevőt, aki annyit fizet, hogy mi is emelhetjük a felvásárlási árát.

— Nem megy túlzottan a hazai ellátás rovására, ha önök ugyanúgy csinálják mint manapság sokan mások, tehát ráigérnek az állami árakra, felvásárolnak, s aztán exportálják az élő sertést vagy a húst?

nopolhelyzetben volt. Ennyit adok a húsért és kész — mondták —, nincs vita! Látja, hova vezetett ez a magatartás! A versenyhelyzettől nem kell félni, s a termelők érdekeiben — nem csak a magán-, de a nagyüzemi termelők érdekeiben is, mert náluk is ugyanaz a helyzet, mint a magántermelőknél — emelni kell a felvásárlási árakat. A termelő a szerződésesen kívül annak adja a disznáját, aki többet fizet érte.

Ma úgy megy az üzlet, hogy jön a jugoszláv vagy olasz kamion egy magyar közvetítővel, és minden sertéstelepénél megáll. „Kellene négyezer disznó. Adunk érte kilónként ötvennyolc forintot.” Nem! „Adunk érte hatvanot.” Nem! „Hatvankettőt!” Vigyék!

Nem kell félni az igazi piacotól, így lesz belőle hasznunk.

Csupán az a kérdés: mindannyiunknak?

(Folytatjuk)

„Nincs, aki a kormányval tárgyaljon...”

Újabb tiltakozásra készülnek a mezőgazdaságban?

A TOT legutóbbi ülésén a Fejér megyei szövetkezetek képviselője indítványozta, hogy a sikertelen aratási demonstráció miatt — mint ismert, a kormány nem emelte a búza felvásárlási árát — a gazdaságok mérsékeljék a mütrágya vásárlását, ezzel is jelezve elégedetlenségüket. Az igazsághoz hozzatartozik, hogy az üzemek egy része eddig sem tudott elegendő mütrágyát venni fizetési nehézségei miatt.

Az indítvány több szempontból sem meglepő. Az emlékeztető Péter-Pál napi demonstráció során például Hajdú-Bihar megyében is voltak olyan vélemények, melyek szerint akár még idén további tiltakozások várhatók, amennyiben a kormány nem hoz intézkedéseket a mezőgazdaság helyzetének (s nem csupán egyes kultúrák jövedelmezőségének) a javítása érdekében. Az utóbbi hetekben kaptattant sertés-hus-ellátási mizéria akarva-akaratlanul erre hívta fel a figyelmet, s most úgy tűnik, újabb akciók van kialakulóban.

Az agrárollo kegyetlenül dolgozik

Ezuttal azonban már az önsorsrontás határáig juthatnak el egyes szövetkezetek, hiszen a kisebb adagú mütrágyázás kisebb hozamokhoz, ez pedig az eddi-

gínél is kevesebb bevételhez vezet. (Igaz, az optimális költséggel előállított termékhez talán nem mindig van szükség akkor mütrágyaadagokra, mint amekkorákat korábban kijuttattak.)

— Mit tudnak a demonstrációról és mi arról a véleményük? — tettük fel a kérdést a megyei téesszövetség illetékesének és a megyei gazdasági kamara vezetőjének.

— A kezdeményezésről nem tudok és arról sem, hogy a megye szövetkezetei kevesebb mütrágya vásárlását fontolgatják — összegezték Együd Lajos, a megyei téesszövetség titkárhelyettese. — Az indítványhoz való csatlakozás eldöntése egyébként is elsősorban gazdasági kérdés. Azok a szö-

vetkezetek, amelyeknek jó áron eladható termékeik vannak, ki fogják szórni a megfelelő mütrágyamennyiséget. Mivel a gabonának hosszabb távon biztos piaca van, nem hiszem, hogy okos megoldás lenne, ha a tápanyag-utánpótlást csökkentenék. Kétfelm, hogy az akciót a Péter-Pál napihoz hasonlóan szervezzék, ezért hát az csatlakozik hozzá, aki akar. Az elérendő egyik legfontosabb cél továbbra is az, hogy a mezőgazdasági felvásárlási árak együtt mozogjanak az ipari termékek áraival. Az agrárollo mindenestetre ma is kegyetlenül dolgozik. Ezt a feszültséget pedig fel kell oldani, ha nem akarjuk, hogy olyan ellátási gondok legyenek, mint Lengyelországban.

Nincs tárgyalóképes szervezet

Ezekben a közleményeket, felhívásokat, kiáltványokat infláló időkben nem meglepő, hogy Agócs József, a Hajdúböszörményi Állami Gazdaság igazgatója, a megyei mezőgazdasági kamara vezetője sem értesült az indítványról. Eppen ezért személyes véleményét fogalmazta meg:

— Már így, első hallásra sem tudok egyetérteni az ilyen jellegű akcióval. Egy-egy problémakört nem szabad kiemelni a mezőgazdaság megannyi gondja közül. Csak komplexitásra törekvő javaslattal lehetne valamit elérni, de erre a mai szervezetalenség miatt kevés az esély. A TOT már nem ké-

ARC A NYÁRI EGYETEMRŐL „Nemcsak a nyelvet, az országot is meg akarom ismerni”

(Fotó: F. Szilágyi Imre)

Anthony Kent fiatal ember, alig harmincéves. Az USA-ban született, egy kis településen, Washington-tól százhatvan kilométerre. Húszéves korában Chicagóba költözött, az ottani konzervatóriumban szerzett énekesi diplomát. Tanulmányai közben már részt vett a chicagói lírai opera kórusának munkájában, énekelt a legjobb templomi kórusban is.

Ausztriába költözött 1983-ban, Salzburgba. Itt folytatta tanulmányait, közben korrepetitora volt az ottani színháznak, ugyanis zongorázni is tanult, még korábban. Egy éve Innsbruckban él, az ottani színház énekes, korrepetitora és egyik zenei rendezője is.

Idén nyáron pedig a debreceni nyári egyetem hallgatójaként tartózkodik Magyarországon

— Tony, hogyan szerzett tudomást a nyári egyetem létezéséről? — kérdeztem tőle.

— Az innsbrucki színházban sok magyar énekesrel találkoztam. Tőlük érdeklődtem, aztán felhívtam telefonon a konzulátust, ahol pontos tájékoztatást adtak.

— Úgy tudom, voltál már más nyelvi táborkban is, s elég sok nyelvet beszélsz.

— Két éve Olaszországban, tavaly Lengyelországban jártam. Folyékonyan

magyar nyelvben sok dolgot logikusnak talállok, de mivel nem az indogermán nyelvcsaládba tartozok, így más a gondolkodásmódja, át kell állni rá. Egyébként mint minden nyelvtanulónak, ennek is a gyakorlás a mottója. A nyári egyetemen néhány dolgot megtanultam, de nehéz előrejutni, mert szinte mindannyian külföldiek vagyunk, egymás között pedig nem magyarul beszélgetünk. Mint mondtam, szeretném megismerni az ország történelmét is. Voltak is ilyen előadások, de kevés, és nem egybefüggő. Szabadidőmben bejártam már az országot, voltam Kecskeméten, Pécsen, a Balatonon, ezeken a kirándulásokon sok tapasztalatot szereztem.

— Operaénekes vagy, tenorista. Melyik szerep áll a szívedhez legközelebb?

— Anyegin Lenszkijét éneklek legszívesebben. De szeretném megtanulni Erkel Bánk bánját, s Kodály műveiből is néhányat. Egyébként az az elvem, hogy minden opera, dalmű a saját nyelvén a legszebb, igyekszem én is mindig az eredeti szöveget megtanulni.

— Hallhatjuk-e a hangodat itt Debrecenben?

— Igen, csütörtök este nyolckor a Zeneművészeti Főiskola nagytermében a Csokonai Színház énekesével adunk opera-operett dalestet.

— gábriel —

BRUNK

lap

lenik meg a tság tegnapi azt a javas-ta Munkás-pajja helyett impresszum- Szocialista bizottsága, dest, nincs-e úgy veljük, anek idején, nek, a Népk voltak. A A politikai öb a Napló természeté- el és az alá- n a Hajdú- me vélemé- lentős mér- esztőség úgy irányzatok, ek megfele- a társadal- entett ahhoz pra volt hely- yében, hely- álló, illetve gondolatnak etek, pártok azok tevé- ny című re- nézetek, vé- mitikai meg- mmel vette, ok, akik eb- A megyei elismerte nyeket vég- róink mun- , hogy nem napilapként ártlap. De takt kötődés, titikai struk- e a lapot, hely a szer- az általunk ehetőség ki- jságírás de- udjuk, hogy let és nincs felgyorsul- lépest kell kívánjuk tárgyalos- képzéseink l is inkább, tttunk véle- zerepéről a zódott, mi mint nap és éggel, azzal gondolatok közös gond-

Hasznavehetetlen haszon

nyilvánosság- rával. vizsgáló Bi- déktalanul tá- a törekvést, aműhelyek ki- viselői küldött- k részt az reszusán. Ez párt alapvető es céljaival. ben a formá- jelenlegi vá- rlatban nem A kongresszu- ndátumok el- társág létszá- előlen meg- tállítás lehe- ban a területi nek megfe- zson belül lét- osan működ- etében törté- árra kínálko- eckeméti Re- javasolt elv- luk képviselt an a terület- k jelöltékn- k mint ahogyan n meg is tet- gy a jelöltá- gyakorlatán- athatják meg- má koráb- mandátumok vizsgáló Bi- vábbiakban is foglalkozik s zerveletekkel, és az ezekkel állásfoglalásait özzéteszi. kongresszusi ráló Bizottság

KULTURÁLIS jegyzetek

1

Hosszú éveken át állt elhanyagolt, egyre romló állapotban Debrecen egyik legkarakterisztikusabb épülete, a Kistemplom, a városközpontban. Megkésve, de végül megkezdődött a restauráció. Ennek, azt hiszem, valamennyi debreceni örül, hiszen a Kistemplom és a Nagytemplom nélkül Debrecen nem Debrecen. Most úgy látszik, hogy sokan átérzik, milyen fontos ügyről van szó és tesznek is érte. Egy figyelemre méltó ötlet született ezzel kapcsolatban. A Tiszántúli Egyházkerület Esperesi Hivatala, a kivitelező hajdúánási Fa-, Fém- és Építőipari Szövetkezet és a Kőlcsey Művelődési Központ megállapodott abban, hogy a Kistemplom külső felújítása során felállított deszkakerítést a művelődési központ egyetértésben partnereivel saját rendezvényei propagálására a különböző cégeknek reklám céljaira bérbe adja. A kivitelezés kapcsán felmerülő költségek után megmaradó bevételt — a nyereséget — a Kőlcsey felajánlja a rekonstrukció javára. Előreláthatólag másfél évig áll majd a deszkafalnak, az előzetes számítások szerint a nyereség több százezer forintba is rúghat. Minek nevezük ezt a kezdeményezést? Üzleti vállalkozásnak? Reklámfogásnak? Én úgy gondolom, kezdünk végre a reklámban is európai mó-

don gondolkodni. Vagyis élni a kínálkozó lehetőségeikkel. A hely reklámértéke aligha vitatható, minden biznossal a debreceni intézmények megragadják a kedvező lehetőséget. Titokban még abban is bízom, hogy a lokálpatriotizmus érzése is hirdetésre inspirál majd egyeseket. És mindezeket túl a dolognak még esztétikai haszna is van, a reklámfal eltakarja majd a felújítással járó törmelékét és szennyet.

2

Közismert, hogy Debrecenben számos amatőr művészeti együttes tevékenykedik (elsősorban énekkarok, néptáncsoportokra gondolok). Produkcióik művészi értéket képviselnek és fellépéseik, szerepléseik elvitték és viszik szűkebb pátriánk hírére a világra. Az Építők Hajdú táncgyűjtése, a Debreceni népi együttes, a Maróthi és a Kőlcsey kórus — de a felsorolás természetesen nem teljes — gyakran szerepelt a különböző európai országokban, Keleten és Nyugaton egyaránt. És ezt nagyon fontos dolognak tartom. Ugyanakkor hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy mindez természetes, s logikus következménye a magyar kultúra magas színvonalának és az irántuk megnyilvánuló érdeklődésnek. Arról már keves szó esik, hogy hogyan jutnak ki ezek az együttesek, városunk kulturájának hírnökei külföldre? Tudnunk kell, hogy mindez nem a véletlen műve, hanem a kapcsolatok tervszerű építésének a következménye. S mindez összefüggésben van a virágkarnevállal. A debreceni virágfeszta iránt nagy az érdeklődés Európában, legalábbis a különböző zenekarok, együttesek körében. Szívesen jönnek Debrecenbe, ezt követően pedig vendégül látják és meghívják a debreceni csoportokat. Így aztán a költségek is felzöldnek. Hiszen itt, illetve az ott-tartózkodás költségeit a rendezők vállalják. Kialakult a karnevál jövőtől kezdve körirányú, erről le lehet siklani és rajta is lehet maradni! De még azt is szeretném elmondani, hogy érdemes a további lehetőségeket is kutatni, meggyőződésem — tudva, milyen érdeklődés nyilvánul meg csoportjaink vendégszereplése iránt —, hogyan vihetünk el a város üzemének, termékeinek jó hírére. Egyszóval a kultúra és a termelő szféra közötti kapcsolat építésében is nagyon sok még a kihasználhatatlan lehetőség, csupán az összefüggésekre kellene figyelniük.

3

A Stúdió '89 keddi adásában láthatunk egy érdekes riportot. 'Képes András amerikai lányokkal beszélgetett. Azt kérdezte tőlük, mit vin-

nének haza Amerikába, valami olyat, amely arról vallana, milyen ma Magyarországon? Mit mutatnának be, mint jellemzőt? Az egyik némi gondolkodás után a következőket mondta: egy lakást. Képes András további faggatására azt válaszolta: azért vinne el egy-egy kétszobás lakást a kis-konyhájával, meglévő háztartási gépeivel, mert ez képet adna arról, hogy élnek ma Magyarországon az emberek. Majd azt is hozzátette, jó volna, ha a magyarok is megismerkedhetnének egy átlag amerikai lakással. Igazat kell adnunk a leányzóknak. Az élet minőségét pontosan jelzi az a mikro-környezet, ahol az emberek hétköznapjaikat élik. Az, hogy van-e valakinek lakása, s ha igen, az milyen, a háziasszonynak kell-e végeznie a korántsem kellemes házimunkákat, vagy a gépnek, nem mindegy. Egyértelmű, hogy a környezet- és lakáskultúránk életünk tartozéka. Egy falusi porta külleme, egy városi lakás berendezése tükrözi azt az életminőséget, amelyet megél lakója. Mi itt Magyarországon ezen a téren meglehetősen igényteleneknek bizonyultunk. Vonatkozik ez a magyar lakásépítési programra, de arra is, hogy oktatási rendszerünkben nem kapott helyet a lakáskultúra. A diákok nem hallanak arról, mi a funkciója a bútoroknak, a szőnyegnek, a kőnyelvnek a lakásban. Felmerések se igen készülnek erről, pedig a lakáskultúra mutatói szerintem fontosabbak, mint az acél- vagy vastermelés. Mert elsősorban emberek vagyunk.

Filep Tibor

KÉPERNYŐ

1. BIRTOKOS ESET

A néző a tévéfilm címéből azonnal sejtje, hogy Kállai István, Várkonyi Gábor és Alexander Vendernjak a magyar szójáték lehetőségeit kívánják kiaknázni. Nem a grammatika, hanem a valóság ötletére építve. Igaz, a sovány történetet nagy leleménnyel — sőt ambícióval — nyújtják és vékonyítják s aztán, mikor már félt, hogy szétszakad, odacsappják a gyűrőtáblára s ki-ki izlésének megfelelően vagy lebbentéstől szakít belőle vagy cernaméltól meg hajtogatja a kés alá.

Közös film a Birtokos eset, magyar-osztrák koprodukció. Ettől természetesen nem jobb, ám az ilyen és olyan ötletek mégiscsak hozzásegítik, hogy jól szórakoztassák a közönséget. S ez nagy dolog ebben a humortalan időben s pláne nagy dolog, ha meggondoljuk, hogy a szerzők szándéka nem is volt más. Igaz, a szappanhab konfliktus nem ök találták ki, mindenesetre egyénitük annyira, hogy olyannak tűnjék, mintha saját újjelnyomatuk volna. Nincs ez azonban nem zavar különösebben, hiszen egy jó vicc egy régi adoma mindig hatásos, ha jól tudják szervezők. A szerző hármas pedig érti a dolgát, szakemberek, látszik, hogy otthonosan mozognak a pályán.

A jó humor, a jó komikum természetesen dicséretes dolog. Még akkor is, ha nyilvánvalóan utánzat, s a Birtokos eset egész biztosan utánzat. Illetve finomítsunk: utánérzés de mentse a helyzetet, hogy a mintákon túl az élet is alakított, játszik itt-ott a fordulatoknak. János és Alojz — földszomszédok. (Ha csak egy maroknyi is, de birtokuk van, s ennek az esete dolgoztatik tévéjátékká.) Akkor ismerjük meg őket, amikor már elegendő tapasztalat van mögöttük az állandósult civakodáshoz. Mert hogy az osztrák s a magyar szomszéd állandóan a másik ellen felekedik. Ahol csak lehet, borsot törnek egymás orra alá. Amúgy valamikor a legjobb barátok voltak, de hát milyen az élet, ugyanazt a lányt szerették. Onnan a tüske odagáz a szerelem. Kis rafinériák, apró gonoszságok szájkazák az indulatokat s aztán, ahogy ez már lenni szokott jön a fordulat: a Alojz fia a Sándor lánya egymásba szeretnek. Itt véget is érhetne a mese, ennyi azonban kevés volna a változat sikeréhez. Be kell iktatni azt az ugyancsak "eredeti" fordulatot, miszerint a fiú apja is nyakaskodik, a lány apja is kitagad. Lehet gombolyítani a fonalat, hadd tudják meg ezek a szerelmesek, hogy mi a magyarok istene. Azaz, dehogyan is tudják. Az áldott nagynéni gondolkodik az anyagiakról, de olyan künösen, hogy a lány a szűkségből is érényt kovácsol, s önállóan férjfelöltéséért férfiú határozottságra szoktatja. Miközben elidőzünk a Balatonnál, s nyüzsg az idegenforgalom, nemcsak a mese a világ is ki van glancolva, nem csoda hát, ha jóra jön az egész. Vagyis, s a heppiend itt kap visszakézből egyet, de hát azt se kell komolyan venni. Meg van koreografálva mint a karate csata. (Engem az ólomkatonázás hatott meg legjobban, isten bizony nem is volt az rossz játék, ha a mai műanyag nyomatokra gondolok.)

Szóval, ez a közös film ha jól meggondolom némileg karikatúrája is annak, ami a valóságban manapság érvényes. A két nép, a két szomszéd viszonyára, bár szerencsére az élet értelmesebben működik. Viszont, tagadhatatlan, hogy jó a rendezés — Várkonyi Gábor —, jó a színesítés — Kozák András, Kolti Helga, Heinz Trixner, Császár Angéla, Komlósi Juci — s mindenképp Szabó Sándor, aki egyre remekebb alakításokkal lép meg bennünket.

2. EGY SZOKNYA, EGY NADRÁG

A divat örök és kifogyhatatlan témája az emberiségnek. Ez a megállapítás elég alapos közhely, de ha csak a televízió reklámjait is figyeljük, észre kell vennünk, hogy ennek az érvénye még a legtopisabb — ha szabad ezt a kifejezést használnom — korszakokra is igaz. Hajdan volt ifjúságunk ugyne a „fényes szellők” és a „lodenkabát” ígézetében telt el. Ez azt fújta, miközben mi torkunk szakkadtából, hogy „szódd a szelylemet elvtárs”. Nos, abból a selyemből, amit az elvtársak szöttek mi nemigen sokan láttunk, de igényeinket megfogalmazandó okított a tanács „aki vécepapirt használ, az az ellenséggel paktál”. Úgyes, hajtott fejet a jobb napokat látott kispolgár, de hogy fenntartásaival nincs egyedül, az mihamar kitetszett az előbbi született választásában: „nem paktálok ellenséggel törőm... Szabad néppel!”

Szóval a divat az velünk van, köztünk él, olykor-olykor sorozatok is készülnek róla. Mint például az a zenés kalandozás, amelynek két műsorvezető kiválósága — Tóth Enikő, Székelyi József — néhány héten keresztül idézte meg (fel) a különböző korszakok különböző divatstílusát. Temperamentumosan, szellemesen, s ettől még a mi viszonyaink is olyanok lettek, úgy néztek ki, mintha nyomot hagyott volna rajtunk az európai konfekció. Persze, aki egy kicsit is belenézett ezekbe az adásokba, azonnal tudomásul kellett, hogy vegye: a divat, az mindig nőművészet. Nem mintha a férfiak nem hordanának ruhát, a szabóság nem állna rendelkezésünkre, de az ami ebben a műfajban, ha úgy tetszik költészet nőkre szabott. Ha hosszú, ha rövid, ha fehér, ha színes, ha sűrű, ha átlátszó. Igaz, miként a költészetben a forma mindig lényeges. A tartalom egybehangzás, hangsúly miatt.

A divatnak természetesen örök alapszabálya: a jó izlés. Ebben van az esztétikája és a praktikuma is. Szükségszerűen, az emberiség nagy többsége ugyanis az utóbbi élt meg alapvetően. Ezért hiányoltam, hogy korunk legjellegzetesebb stílusa kimaradt a sorozatból. Mintha nem lett volna. Holott manapság mondhatni ez a legáltalánosabb. A „farmer”. S mint tudjuk, ez napjainkban már nemcsak anyagot jelent.

3. ELVESZETT ILLÚZIÓ

Kemény és keserű film Gazdag Gyula Elvesztett illúziója. Nem a történet okán, hisz az ismerős — a szerző maga is hangsúlyozza —, Honoré de Balzac regényéből, bár az egybevetés, illetve áttétel önmaga felér egy győzelemmel. S azt nem véletlenül írom, mert keletkezése idején — 1982 — inkább arról, mintsem sikerről beszélhetünk. Az elmaradt Elismerést most talán pótolja a televízió cáfolyva is és magyarázva is az akkori ellenérzés hevesességét, netán félreértést.

Ma már távlatunk van hozzá — könnyű megfejteni a jelképet, a szándékot. Nem mintha akkor olyan bonyolultabb lett volna, de a korszak, az ábrázolt idő — 1968 — magyar elégedettség, szándékosan toltá félre a film rejteleit. Nem akarta, nem volt hajlandó magára vonni a változat nekünk szóló lényegét: nem elveszni, megtalálni vélte az illúziót.

A balzaci mintha ma már világos, aligha szorul magyarázatra. Legfeljebb az idő még evidensebb teszi, hogy a nemzedéki élmény, s a válasz is ugyanaz: elvesztett az illúzió... Boda István

A XX. virágkarnevál és a hozzá kapcsolódó rendezvények programja

Augusztus 18., péntek

16 óra: Műsoros szórakoztató program. Közreműködik: Belfast Néptáncgyűjtés (Irország), Poniatowa gyermek-táncgyűjtés (Lengyelország). (Kőlcsey Művelődési Központ melletti park).
20 óra: Kiállítás — a Debreceni Mozgásszín bemutatója. (Kőlcsey Művelődési Központ színházterme).
20.30 óra: Korda György és Balázs Klári új show-műsora. (Nagyerdei Szabadtéri Színpad)

Augusztus 19., szombat

16-19 óra: Veteránjármű-üvességi verseny. (Kőlcsey Művelődési Központ parkolója)
20.30 óra: Nemzetközi néptáncgála. Közreműködik: Istanbul Néptáncgyűjtés (Törökország), Peking Néptáncgyűjtés (Kína), Haifa Néptáncgyűjtés (Izrael). (Nagyerdei Szabadtéri Színpad)

Augusztus 20., vasárnap

XX. virágkarnevál:
8 óra: Virágkarneváli futás (tömegsportrendezvény).
8.15 óra: III. nemzetközi veterán autó-motor találkozó résztvevőinek felvonulása a karneváli menet útvonalán.
8.30 óra: Virágkarneváli felvonulás. Útvonal: Petőfi tér—Vörös Hadsereg útja—Kossuth tér—Hatvan utca—Bethlen utca—Tanácsköztársaság útja—Nagyerdei körút—Nagyerdei stadion. A menetben virágkocsik, hazai és külföldi csoportok, néptáncgyűjtések, menetzene-karok mutatkoznak be.
9 óra: Nagyerdei stadion — Látványos, zenés szórakoztató program — előműsor.
10 óra: Nagyerdei stadion — virágkarneváli menet — virágkarneváli meneti műsoros bemutatója — szű-rizés, tombola, közönségdíj-szavazás.

14-18 óra: Virágkompozíciók — virágkocsik — Barnevál-hőlgéballon, veterán járművek kiállítása. (Nagyerdei stadion).

15 óra: Nemzetközi folklór-délután. Közreműködik: Sument gyermektáncsoport (Bulgária), Poniatowa néptáncgyűjtés (Lengyelország), Belfast néptáncgyűjtés (Irország), Építők Hajdú táncgyűjtése (Debrecen). (Nagyerdei Szabadtéri Színpad)
16 óra: Nagybotvasztás. (Református Kollégium). Nevezés, jelentkezés a helyszínen.
16 óra: tércének — Kossuth tér — Fanfaren Corps Lenzinghausen (NSZK), Újkerti lakótelep — Hagen Fúvószenekar (NSZK).
17 óra: Szórakoztató program. Közreműködik: Andelsbuch Fúvószenekar (Ausztria), Peking táncgyűjtés (Kína). (Kőlcsey Művelődési Központ melletti park).
20.30 óra: Virágkarneváli menet esti felvonulása. Útvonal: Vörös Hadsereg útja—Kossuth tér—Hatvan utca.
Kb. 21 óra: Tűzijáték (Kossuth tér).
Kb. 21.30: „Koncert a téren” — a Neoton Família show-műsora. (Tóthfalusi tér).

Augusztus 21., hétfő

A XX. virágkarnevál első három helyezett, különdíjas

SÖTÉT SAROK

Mennyit ér egy kézfogás?

Bizonyára sokat, kiváltképpen ha nekünk kedves valakivel parolázunk, ha becsült, hírneves emberrel rázhatunk kezét.

Bányász ismerősöm mindenesetre sokra értékelt, hogy valamely ünnepség alkalmával kezét fogott vele a miniszter, megköszönte a munkáját, gratulált neki a teljesítményéhez. „Azért az valami, ha egy miniszterrel kitüntetés veszt az ember” — mondta nem titkolt büszkeséggel. Az uránbányász néhány eszterdeje vette át ezt a megérdemelt kitüntetését. A szocialista munkáspárt hithű tagjának vallotta magát, aki még akkor is bizott a vezetőkben, amikor az már nem volt a legnagyobb divatban.

Az emelkedett aktus óta sok minden történt. Például az is, hogy a kézzel miniszternek távoznia kellett az ipari tárca éléről. Vajon most kiben, miben hisz, kinek a kézfogását becsüli a konok vajúr?

(es)

LAKÁS

Eladó 67 nm-es, hátrahagyott, OTP-s lakás ház Debrecen, Csónak u. 7/A. Erdekoldni a helyszínen. Széna tér 11. sz. tőzter-beépítéses családi ház 90 százalékos készlettségi fokban, 170 n.öl telekkel, sp. — OTP-átvállalással eladó. Erdekoldni a helyszínen. Kómap 18 óra után, vasárnap egész nap.

Bethlen utcai 2 + fél szobás OTP-s lakás elcserelem 2 káson tanács lakás. Egyik levet tanács. Telefon: 29-91. Erdekoldni: 10-20-ig.

Kettő plusz fél szobás, 64 nm-es OTP-s lakás a Gyergyó u. 1. III. 20. alatt jóvá őrzi bökölözéssel eladó. Erdekoldni személyesen vagy a 13-97-es telefonszámon.

Elcserelem egy szobás, komfortos, debreceni tanács lakásomat másfél szobásra. Erdekoldni: Bessewly u. 19. fszt. 3. Delelőtt 9-12 és délután 5-7 között.

Eladó 3 szobás bsz-komfortos lakás. Gáz, víz, villany van. Debrecen. Leiningen u. 51.

Másfél szobás, 40 nm-es OTP-s lakás Kp. plusz OTP-vel eladó. István út 173. VIII. 25. Erdekoldni: 16 óratól.

Eladom Bagamér. Arany János u. 20. alatt fúrdőszobás lakásom szűkösen, 150 m² Ft. Erdekoldni: Debrecen, Béke útja 17. 8-12-ig, Csokonai-gimnázium.

Miskolci 3 szobás, öszskomfortos, távfűtéses, telefonos, 1. emeleti tanács bérház hasonló debrecenihez. Erdekoldni: 46-67-700-as telefonon, az esti órákban.

INGATLAN

Eladó egyemeletes, hátrahagyott, kertes családi ház Debrecen, Csónak u. 7/A. Erdekoldni a helyszínen. Széna tér 11. sz. tőzter-beépítéses családi ház 90 százalékos készlettségi fokban, 170 n.öl telekkel, sp. — OTP-átvállalással eladó. Erdekoldni a helyszínen. Kómap 18 óra után, vasárnap egész nap.

FönixFő

STOP! STOP! Cipőbaldunk (Vörös Hadsereg Arany János u. s. nálunk még tart a 40 százalékos engedményes kínálatunk női szandál, férfi nyári cipő, amit a készlet)

FönixFő

A Centrum Arany János u. eladásra kín... használt bő berendezése... pultokat, polc... fém öltözőszekré...

Megtekinthető augusztus 17. 10-16 óra az áruház hátsó portáján

A Debrece... azo... konyh... Debre... Aranykak

